

200706050/1.

Datum uitspraak: 8 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/20916 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 17 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een verzoek van appellant om vergoeding van kosten die verband houden met een contra-expertise, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2007, verzonden op 26 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 september 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

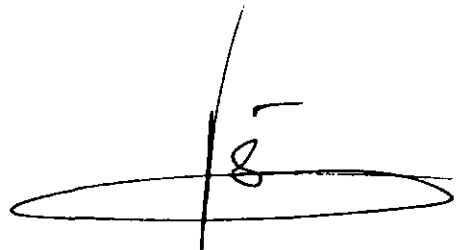
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

32-491.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Langstraat Advocaten
T.a.v. mr. P.L.M. Stieger
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

cluster
Flevoland

datum 4 april 2006.
ons kenmerk FI06u.0166
onderwerp Voornemen / zienswijze, uw kenmerk 200300189, dhr.
inlichtingen bij Mw. M. Nagtegaal
de nummer 0321-388522
fax 0321-388510
bijlage(n) —
uw brief Uw mail d.d. 29-03-2006

Vossemeerdijk 40
8251 PN Dronten
telefoon 0321 38 75 00

Geachte heer Stieger,

Inleiding

Bij schrijven van 17 februari j.l. heeft u het COA verzocht tot vergoeding van de door u verschuldigde buitengewone kosten in verband met een eerste taalanalyse t.b.v. dhr. Ik bericht u hierbij als volgt:

Besluit

Het COA heeft uw aanvraag afgewezen. Hieronder volgt de motivatie van dit besluit.

Juridisch kader

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) is bepaald:

'De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:

(...)

g. betaling van buitengewone kosten.'

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

'Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.'

Uit de toelichting op artikel 17 van de Rva 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak maakt op vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

1. *het noodzakelijke kosten betreft en;*
2. *in die kosten niet op andere wijze kan worden voorzien.*

Buitengewone kosten kunnen derhalve voor vergoeding in aanmerking komen indien vooraf toestemming is verleend door het COA tot het maken van deze kosten, deze kosten noodzakelijk zijn en deze kosten niet uit de gewone toelage dan wel op andere wijze bekostigd kunnen worden.

Motivatie

Uit uw schrijven waarin u verzoekt om vergoeding van de buitengewone kosten blijkt dat de kosten reeds zijn gemaakt vóórdat toestemming door het COA is verleend om deze kosten te maken. U heeft bovendien niet aangetoond dat in uw geval sprake is van een noodsituatie zoals genoemd in artikel 17 lid 3.

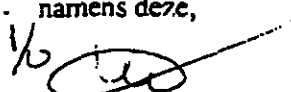
Hiermede is vast komen te staan dat uw verzoek om vergoeding van de buitengewone kosten niet voldoet aan de vereisten van artikel 17 Rva. Het COA zal dan ook niet tot vergoeding van de kosten overgaan.

Rechtsmiddelenclausule

Tegen dit besluit kunt u binnen vier weken na de dag waarop het aan u bekend is gemaakt beroep instellen bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer 023 - 512 66 01

Voor het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
de Algemeen Directeur,
namens deze,

Mw. M. van Kempen

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/20916

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 17 juli 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. P.L.M. Stieger te Waalwijk,

en

het bestuur van het Centraal orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA),
verweerder.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 4 april 2006 (hierna: bestreden besluit) waarbij negatief is beslist op eisers verzoek om vergoeding van buitengewone kosten, te weten de kosten voor het laten verrichten van contra-expertise van een taalanalyse.

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 28 februari 2007. Eiser, noch zijn gemachtigde, is ter zitting verschenen. Ook verweerder is niet verschenen.

1.4 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst om verweerder in de gelegenheid te stellen antwoord te geven op vragen van de rechtbank. Die vragen zijn uitgewerkt in een schorsingsproces-verbaal dat op 13 maart 2007 naar partijen is verzonden.

1.5 Verweerder heeft bij brief van 2 april 2007, ingekomen bij de griffie op 3 april 2007, op de vragen van de rechtbank gereageerd.

1.6 Eisers schriftelijke reactie op de brief van verweerder van 2 april 2007 is ontvangen op 18 april 2007.

1.7 Met toestemming van partijen is een nadere behandeling van het beroep ter zitting achterwege gebleven. De rechtbank heeft partijen vervolgens bericht dat het onderzoek is gesloten en dat binnen zes weken uitspraak wordt gedaan.

2. Overwegingen

2.1 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.2 Eiser heeft op 17 februari 2006 bij verweerder een verzoek ingediend om vergoeding van buitengewone kosten, zijnde de kosten ter hoogte van € 595,--, die voor het verrichten van een contra-expertise van een taalanalyse zijn betaald.

2.3 Verweerder heeft het verzoek bij het bestreden besluit afgewezen. Daarbij heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het verzoek om vergoeding van de buitengewone kosten niet voldoet aan de vereisten van artikel 17, derde lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorische vreemdelingen 2005 (hierna: Rva 2005), aangezien de kosten reeds zijn gemaakt voordat daarvoor toestemming door het COA is verleend en bovendien, zo heeft verweerder gesteld, niet is aangetoond, noch is gebleken dat er sprake is geweest van een noodsituatie waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.

2.4 In beroep heeft eiser – samengevat en voorzover van belang – aangevoerd dat hij zich niet kan vinden in verweerders beslissing om de kosten voor een contra-expertise niet te vergoeden. Verweerders beslissing dat eiser vooraf toestemming dient te vragen voor het vergoeden van de kosten voor taalanalyse is volgens eiser een uitzondering op de gangbare praktijk en niet uitvoerbaar, omdat "De Taalstudio" te Monnickendam, het bureau dat de contra-expertises verricht, als werkwijze een gefaseerde aanpak heeft. Eerst wordt door het taalbureau een dossieranalyse verricht en pas daarna wordt de daadwerkelijke contra-analyse uitgevoerd. Eiser heeft vergoeding gevraagd voor de kosten voor de eerste fase vergoeding en dat is dus nog voor dat de daadwerkelijke contra-expertise wordt verricht. De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) gunt de vreemdeling bij het bekend maken van de taalanalyse slechts een termijn van 10 werkdagen waarin de vreemdeling (lees: diens gemachtigde) dient aan te tonen dat een contra-analyse daadwerkelijk wordt opgestart. Indien in een dergelijke situatie eerst tevoren aan verweerder toestemming dient te worden gevraagd voor het vergoeden van (aanzienlijke) kosten dan zal het nooit lukken om binnen 10 werkdagen te melden dat de contra-analyse is opgestart. Volgens eiser werken de verschillende afdelingen van het COA in de praktijk zeer verschillend en uiteenlopend. De behandelingsduur van verzoeken tot vergoeding loopt op van een maand tot een half jaar. Consequenties van het niet direct opstarten van een contra-analyse is dat de IND niet wacht met het nemen van een beslissing en, belangrijker nog, geen rekening houdt met de nog in te brengen uitkomsten van de analyse. Dit beleid is volgens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State redelijk. Daarbij komt nog dat gemachtigde uit ervaring weet dat in soortgelijke zaken altijd vergoeding van kosten voor contra-analyse wordt gegeven en dat tot op heden het gegeven dat niet vooraf toestemming is gevraagd niet tot een weigering om de kosten te vergoeden heeft geleid. Verweerders beslissing in eisers zaak is daarom willekeurig en onredelijk. Eiser dient thans zelf de kosten voor de noodzakelijke analyse te dragen. Gelet op de hoogte van

zijn Rva-uitkering is dat onmogelijk. Eiser is van mening dat er daarom wel degelijk sprake is van noodzakelijke kosten die door verweerder moeten worden vergoed.

2.5 Op de vragen van rechtbank, zoals verwoord in het schorsingsproces-verbaal van de zitting van 28 februari 2007, heeft verweerder bij brief van 2 april 2007, als volgt, kort samengevat en voorzover relevant, gereageerd.

Naar aanleiding van eisers stelling dat het beleid van verweerder betreffende de toestemming vooraf in de praktijk niet uitvoerbaar is, heeft verweerder opgemerkt dat geen sprake is van beleid maar van een regel, die is opgenomen in de Rva 2005, te weten artikel 17, derde lid van de Rva 2005. Aangezien de Rva 2005 een algemeen verbindend voorschrift is, mag verweerder, behoudens in het geval van een noodsituatie waarin het niet mogelijk is om voordat de kosten worden gemaakt toestemming te vragen, niet van deze regel afwijken. Van eiser wordt verwacht dat hij vooraf toestemming vraagt aan het COA voor een te verrichten contra-expertise. Het eerste verzoek om toestemming kan zowel het verzoek om vergoeding van de kosten voor een eerste dossieranalyse als het taalonderzoek zelf bevatten. Nadat toestemming is verkregen en nadat de contra-expertise is verricht, kan de rekening bij het COA worden ingediend. Deze wordt vergoed, ook al was vooraf de hoogte van de te betalen kosten niet duidelijk. Indien in het verzoek om toestemming gemotiveerd wordt aangegeven dat de aanvraag spoedeisend is, kan het COA al op dezelfde dag laten weten of toestemming wordt verleend of niet. Gelet hierop, is volgens verweerder in eisers situatie geen sprake van een noodsituatie en is het alleszins redelijk dat voor de eerste dossieranalyse toestemming moest worden gevraagd.

2.6 Eiser is blijken zijn reactie van 18 april 2007 van mening dat het derde lid van artikel 17 van de Rva 2005 het niet onmogelijk maakt om te bepalen dat de contra-analyses, die thans reeds veelvuldig door "de Taalstudio", worden uitgevoerd op voorhand akkoord zijn voor vergoeding. Eiser is van mening dat in zijn geval het COA een te rigide en formalistisch standpunt inneemt om te eisen dat de vreemdeling vooraf om toestemming vraagt voor vergoeding van de kosten. Anders dan verweerder heeft gesteld, handelen de verschillende medewerkers van het COA bij de beoordeling van een aanvraag om vergoeding van buitengewone kosten niet eenduidig en is de vreemdeling in de praktijk, ook als het gaat om de snelheid van beoordeling en besluitvorming, afhankelijk van de handelwijze van de individuele COA-medewerker. Daarbij wenst eiser op te merken dat de afspraken over de mogelijkheid om met spoed op de aanvraag te beslissen niet bij alle medewerkers van de verschillende opvanglocaties bekend zijn. Volgens eiser wenst de COA-medewerker ook al vooraf bij de aanvraag duidelijkheid over de exacte hoogte van de kosten. Kort samengevat komt het er op neer dat elk AZC zijn eigen beleid voert, aldus eiser. Hij wenst een eenduidig systeem dat is uitgewerkt in wet- en/of regelgeving of in beleid.

2.7 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Het COA is, op grond van de Wet COA, belast met de uitvoering van de centrale opvang van asielzoekers. In artikel 12 van de Wet COA is bepaald dat de Minister regels kan stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Wet COA. Van deze bevoegdheid is gebruik gemaakt middels vaststelling van de Rva 2005.

In art. 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005 is bepaald dat:

Reg.nr(s): AWB 06/20916

blad 4

"De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:
(...)

g. betaling van buitengewone kosten."

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid, van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

"Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald."

"Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming".

Uit de toelichting op artikel 17 van de Rva 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak maakt op vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

1. het noodzakelijke kosten betreft en;
2. in die kosten niet op andere wijze kan worden voorzien.

2.8 De rechtbank stelt in de eerste plaats vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de kosten voor een contra-taalexpertise in principe wel als buitengewone kosten door verweerder kunnen worden vergoed. Uit het procesdossier maakt de rechtbank vervolgens op dat eiser een afschrift van een brief van zijn gemachtigde van 17 februari 2006, met als bijlage de rekening van bureau "De Taalstudio", aan verweerder heeft gepresenteerd waaruit blijkt dat bureau "De Taalstudio" een eerste (dossier)analyse heeft uitgevoerd waarvan de kosten ter hoogte van € 595,- reeds door eisers gemachtigde zijn betaald en, zo blijkt uit de brief, eisers gemachtigde eiser verzoekt de gemaakte kosten aan hem terug te betalen.

De rechtbank stelt voorts vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser niet eerder dan middels de hiervoor genoemde brief om vergoeding van de kosten in verband met de eerste (dossier)analyse door bureau "De Taalstudio" heeft verzocht. Hieruit volgt dat verweerder de aanvraag om vergoeding van die kosten op grond van artikel 17, derde lid, van de Rva 2005, moet afwijzen, tenzij sprake is van een noodsituatie waarin het niet mogelijk was om vooraf toestemming aan verweerder te vragen. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat uit de door eiser overgelegde brief van 17 februari 2006 niet blijkt, en ook anderszins niet is gebleken, dat hier sprake was van een noodsituatie in de hiervoor bedoelde zin. Gesteld noch gebleken is immers dat het voor eiser onmogelijk was om vóór de eerste dossieranalyse toestemming aan verweerder te vragen voor het verrichten van een contra-expertise. Voorts volgt de rechtbank eiser, bij gebreke van een onderbouwing, niet in zijn stelling dat in zijn geval willekeurig door verweerder is gehandeld, omdat het niet vooraf toestemming vragen in andere gevallen niet tot afwijzing van het verzoek tot vergoeding van de kosten in verband met de contra-expertise zou leiden. Eiser heeft ook geen concrete aanknopingspunten aangereikt waaruit blijkt dat de handelwijze, zoals door verweerder geschetst in de brief van 2 april 2007, in de praktijk niet eenduidig wordt uitgevoerd dan wel dat daarvan in de praktijk sterk wordt afgeweken, waardoor rechtsongelijkheid voor de verdeling in het algemeen en eiser in het bijzonder zou ontstaan. De enkele stelling van eisers gemachtigde dat zulks het geval is, acht de rechtbank onvoldoende om tot een dergelijke conclusie te kunnen komen. De rechtbank is derhalve van oordeel dat er voor verweerder in het onderhavige geval geen aanleiding bestond om tot vergoeding van de aan de orde zijnde

Reg.nr(s): AWB 06/20916

blad 5

kosten over te gaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder eisers verzoek om vergoeding van de reeds gemaakte kosten voor de (eerste) dossieranalyse dan ook terecht afgewezen. Hetgeen overigens in beroep is aangevoerd kan evenmin tot een ander oordeel leiden.

2.9 Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kouwenhoven, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 17 juli 2007, in tegenwoordigheid van M.G. Panis, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

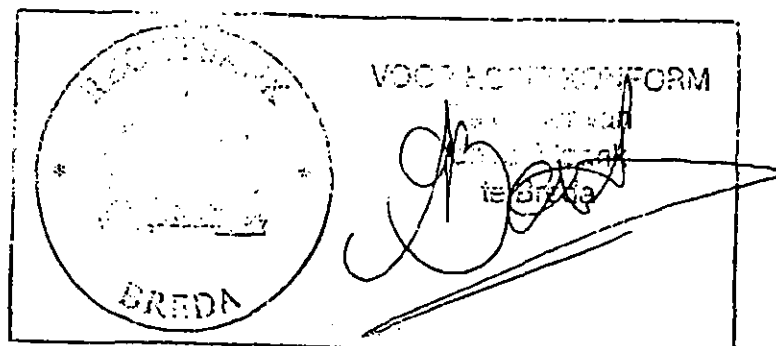
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken en vangt aan op de dag na verzending van deze uitspraak.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

26 JULI 2007

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX 070-3651380

Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Kamer 4 V2
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
 mr. P.L.M. Stieger *
 mr. T.C.F.M. Vermeulen

burg. Van der Klokkenlaan 21
 Waalwijk

P: Postbus 1023, 5140 CA Waalwijk
 T: 0416 - 349 974
 F: 0416 - 347 308
 E: Stieger@langstraatadvocaten.nl

* kantoorhoudende te Drunen,
 Kasteeldreef 33

Waalwijk, 23 augustus 2007

partijen : / IND GCPV Den Bosch
 betreft : beroep
 ons kenmerk : 200700148

RAAD VAN STATE INGEKOMEN ✓ 23 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN: ✓	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

4117-A

appellant, zonder vaste woon- of verblijfplaats, geboren op van Liberiaanse nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Drunen aan het adres Kasteeldreef 33 ten kantore van de advocaat en procureur mr P.L.M. Stieger (correspondentieadres: postbus 1023, 5140 CA Waalwijk), die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd appellant te vertegenwoordigen en die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep, stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Breda van 17 juli 2007 (AWB 07/20916) verzonden op 26 juli 2007, waarvan een afschrift wordt overgelegd. (productie)

In genoemde uitspraak heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard. Appellant heeft de navolgende grieven.

Het door appellant aangevoerde is van belang in verband met de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming. Het betreft het doel en de strekking van de wet Rva.

GRIEVEN

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen inzake de vergoeding van noodzakelijk kosten als bedoeld in de Rva dat appellant niet in een noodsituatie verkeerde.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Appellant heeft genoegzaam geschetst dat het onmogelijk is te wachten met het instellen van een contra analyse totdat het COA verweerder voorafgaand toestemming is verleend. Gelet het beleid van de IND, welk beleid door uw afdeling is getoetst en als redelijk is geoordeeld, wacht de IND niet op de uitkomsten van een contra analyse als deze niet is opgestart en concrete stappen door de vreemdeling zijn ondernomen.

Doel van de Rva wordt aldus door verweerder voorbij gestreefd, verweerder handelt in strijd met het doel en de strekking van de Rva nl. dat asielzoekers noodzakelijke kosten vergoed dienen te worden gelet hun zwakke en afhankelijke positie gedurende de asielprocedure.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geen belang gehecht aan het door appellant geschetste dat verweeters praktijk niet eenduidig.

Appellant heeft de gangbare praktijk geschetst welke door verweerder niet is bestreden. Ten onrechte heeft de rechtbank terzake overwogen dat appellant terzake geen concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd.

Een afschrift van dit beroepschrift gaat aan verweerder.

Hoogachtend,

mr. P.L.M. Stieger

bijlage